

ЕЛИН ПЕЛИН
ЛИТЕРАТУРНИЯТ ВЕСТНИК

chitanka.info

След „Развигор“ литературните вестници станаха мода. Месечните списания, които едно време играеха голяма роля за литературно възпитание и наука, за създаване вкус у читателя, за издигане на таланти, сега, може да се каже, напълно са заменени от литературните вестници. Така го изискват условията на днешното време. Светът днес е в бърз и непрекъснат контакт. Ежедневно изпъкват нови въпроси, налагат се нови проблеми, раждат се пови идеи и сякаш има един поток от поколения, които живеят в ежедневна смяна, без да могат да властвуват по-дълго. Вечното и дълготрайното, бавното и сигурното отстъпи място на ежедневното и ефемерното. Това е във всички области и затова само ежедневната преса е в състояние да се справи с тая електрическа бързина на живота, на идеите и на прогреса. Това и с литературния живот. И за него пресата стана необходима ос. Бавността на месечните списания не удовлетворява и къса нервите на днешния човек. Така се родиха литературните вестници и така добиха своето право в живота. Вестникът лесно се разпространява, лесно обхваща по-голям кръг от читатели, лесно и бързо се списва. Списанието, в сравнение с него, е както файтонът спрямо автомобила. Там, където литературният живот е в сила, където има широк обществен интерес към литературните въпроси, където се раждат по-често талантливи хора, където се явяват по-често интересни книги, литературният вестник е една необходимост. При това той може да живее и да бъде силен, защото ежедневно му се хвърля богата храна.

У нас той рискува да бъде вече неинтересен. Българската литература не дава така богат материал, за да го занимава по-дълго, нито е един свеж и непрестанен извор, от който той да черпи живителна струя. Ето защо той често прави мили очи за подкрепа ту към една, ту към друга част на интелигенцията, без да може да задоволи нейните духовни потребности, без да спомогне за разрешението на някои наложили се въпроси. Създадени от известни групи или от идейни течения, на литературните вестници липсва възможност на по-свободно и по-широко виждане на нещата. Те създават ежби и гонения и спомагат на посредствени хора да спекулират с литературата, отричат и признават, водими от симпатии или ненавист, понякога с език, който не прави чест на хора, които се самоуважават.

За българската литература най-често се пише отвлечено, без конкретни примери, като се преувеличава и доброто, и злото, като се премълчава същественото. Рядко се пише с любов, с подготовка и с вкус. Всеки иска да прокара морето в своята чешма.

Но нека останем с вярата, че всички тия недостатъци на литературния печат ще изчезнат, че дребнавото и лошото ще се изгуби, че нашите критици и писатели ще станат по-свободни и по- силни, че работата и времето ще помогнат за едно възраждане на българската литература, за едно подобрение и изчистване на тона, за едно порастване на вкуса и за едно истинско художествено превъзмогване.

[Излиза във в. „Вестник на вестниците“, бр. 57, 8 януари 1932, с. 2.]

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.